

Redegørelse af Jørgen Christensens situation.

Udarbejdet til brug for Jørn Dohrmann herunder for Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Vi er alle enige om, at Jørgen Christensen, har været meget stædig og vedholdende i hans opfattelse af, hvad han ville være med til.

Det problematiske i hele denne groteske situation er, at ingen fra myndighedernes side, på noget tidspunkt, har interesseret sig for, hvad der lå til grund for Jørgens så massive modstand. Der har ikke været nogen form for dialog, blot har der været et konstant angreb på Jørgen med stor hjælp fra medierne, hvor han er blevet fremstillet på de mest ubehagelige og særdeles umenneskelige måder. Noget vi alle tager skarp afstand fra.

Her i vores samfund bør der være plads til forskellighed – plads til mennesker, som har en anden opfattelse af, hvordan livet skal leves. Mennesker som bare vil livet på den mest simple måde og som hverken gør dyr eller mennesker skade. De skal og bør kunne indpasses i vores materialistiske samfund. Vi har nogle regler, og de skal overholdes, men regler gælder kun til de brydes eller lempes. Der kunne være dispenseret i denne sag, på lige fod med det man gør i andre EU lande.

Man kan forledes til at tro, at det fra myndighedernes side, har været en bevidst handling, at skabe røre og negativ debat omkring øremærkningen.

Myndighederne har i den grad været medvirkende årsag til, at situationen er endt i problemer for Jørgen Christensen. Ved at lukke for salg af dyr og anden afhændelse af disse, er besætningen vokset ham over hovedet, da dyreintensiteten deraf er øget betragteligt.

Vi mener derfor, at Fødevarestyrelsen og Landbrugsrådet må påtage sig en del af ansvaret for, at det er kommet så vidt.

Jørgen Christensen har aldrig afslået at lade sine dyr sundhedsundersøge.

Han har henvendt sig til sin praktiserende dyrlæge og har forespurgt, hvad han skulle gøre.

Han har fået det svar, at kravet fra myndighederne om jævnlige blodprøver var ophørt, da blodprøver fremover blev foretaget ved slagtninger.

Jørgen bad dog om at få foretaget de obligatoriske tre blodprøver, som man tager på en besætning, men er blevet afvist flere gange.

Jørgen kan derfor ikke få foretaget disse prøver. Samtidig er det forbudt, at få dyrene slagtet på et offentligt slagtehus pga. de manglende øremærker. Dyrlægerne har derfor været medvirkende til, at Jørgen ikke har kunnet få foretaget de undersøgelser, der skulle sikre fødevarsikkerheden.

Ved sagens start, oplever vi ikke, at Peter Gemælke som landbrugets leder, på noget tidspunkt forsøger gennem en dialog med Jørgen Christensen at tale med ham om, hvad det indebærer at være med i dyreregistreringen.

Peter Gemælke kunne også, som formand for Brørup Landboforening, have valgt at tilbyde Jørgen Kristensen hjælp til at få indfanget dyr og registreret disse. Her har man et helt korps af husbondafløsere.

Gemælke vælger derimod en konfrontationskurs over for de landmænd, der ikke vil makke ret.

I andre organisationer vælger man i sådanne situationer at foretage et stykke socialt arbejde for at få de sidste med, når der skal ske forandringer.

Frygten og modstanden for forandringer, bunder ofte i uvisheden om, hvad det nye bringer. For Jørgen var det i høj grad den praktiske del af selve øremærkningen, som han ikke kunne overskue. For ham var det nyt, fremmed og ganske uprøvet. Med simple midler kunne man have sat ham ind i den praktiske del af processen og på den måde have undgået, at han valgte, at reagere med stædighed og modstand. Modstand bunder ofte i, at mennesker føler afmagt over for noget fremmed.

Peter Gemælke anmoder på et tidspunkt daværende fødevareminister Mariann Fischer Boel, om en ændring af loven om dyrehold, så undladelse af øremærkning af dyr derpå sidestilles med misrøgt af dyr.

Den sammenstilling taler for sig selv og må betragtes som værende helt ud af proportion.

Vi undrer os meget over, at denne lov pludselig "popper op", og vi kan da også forledes til at tro, at ændringen af loven om dyrehold, var en bevidst og ufin måde at komme Jørgen Christensen og hans dyr til livs.

Jørgen Christensen bliver derpå dømt efter denne lov.

Det er denne dom, som myndighederne ved aktionen den 7. maj 2008 effektuerer.

Det skal ikke være usagt, at Jørgen Christensen er længe om at forstå og erkende den nu tilspidsede situation. Han erkender samtidig, at han har tabt sin, for ham meget væsentlige sag. Det er svært, da det er et opgør med hans livsform gennem de sidste 50 år.

Med venners og sympatisørers hjælp når han dog endelig til den erkendelse. Der bliver i samarbejde med Jørgen, at støttegruppen laver en løsningsmodel, som kan normalisere forholdene og samtidig kunne leve op til de af samfundet udstukne regler.

På vegne af støttegruppen kontakter Verner Kristensen politiet. Verner beskriver for dem, hvordan forholdene i samarbejde med Jørgen, nu vil blive bragt i orden efter myndighedernes gældende forskrifter. Han forklarer også, at man er indstillet på, om det skulle blive nødvendigt, at sætte dyrene på stald i en periode.

På trods heraf kan man i medierne læse, at fødevaredirektøren giver udtryk for, at kredsen omkring Jørgen Christensen forsøger at bøje loven. Dette er ikke korrekt. Gruppen møder derimod ingen velvillighed og bøjelighed fra myndighedernes side.

Betænkelig og særdeles uanstændigt er der også, at Landbrugsrådets præsident Peter Gemælke, på et tidspunkt har udtalt til medierne, "At nu, må dette cirkus stoppe, da man ikke kan have Christiania lignende tilstande i Gesten."

Vi er uforstående overfor, at der i København helt legalt er mennesker, som kan lukke sig ude af samfundet for at leve efter deres egne regler, men på en gård i Jylland, da er det forfærdeligt og en trussel for fødevarerens sikkerhed.

Vi undrer os over, at landmænd der prøver at normalisere en tragisk situation for nogle sagesløse dyr og en klemt landmandskollega, udsættes for en sådan bemærkning fra landbrugets leder – især når de ved deres indsats har givet tilsagn om at ville normalisere forholdene, præcis i overensstemmelse med det som myndighederne ønsker.

Derfor opstår den grimme mistanke, at Jørgen Kristensen og hans dyrehold for enhver pris – set med landbrugslederens øjne – skulle væk. Det er blevet et spørgsmål om at bevare sin plads.

I 2001 da Jørgen Christensens dyr blev tvangsøremærkede, fandt man blandt de undersøgte dyr, igen tegne på nogen form for sygdom, som fødevestyrelsen og Landbrugsrådet frygtede, der var stor udbredelse af.

Her efter aktionen den 7. maj 2008, meddeler fødevestyrelsen nu, at en kalv led af sygdommen BVD.

Hertil har vi at bemærke, at dette virker særdeles underligt og yderst tankevækkende, da den slags prøver normalt er flere dage undervejs. At man så allerede den 8. maj kan meddele, at der er stillet diagnosen BVD, det vil vi gerne have dokumentation på.

Der bliver dog heller ikke fremlagt passende dokumentation for påstanden, hvilket man burde forvente, ville være i Fødevestministeriets interesse.

Vi er tilbøjelige til at tro, at der bevidst manipuleres med sagen, for at retfærdiggøre aktionen.

Samtidig vil vi gerne henvise til Ekstra Bladet af 8. maj 2008, hvor bladet viser billeder fra aktionen.

Her ses, at kvæget gennembankes med jernrør under læsningen. En lille kalv, der har brækket benet under aktionen, ligesom andre dyr, der er kommet til skade under aktionen skjules bag presenninger.

Det er kendetegnende for aktionen, at man holder pressen og andre interesserede ude.

Vi vil gerne vide om det kan være rigtigt. Fødevestyrelsen er en offentlig myndighed som alle andre og må stå til regnskab for sine handlinger som alle andre institutioner.

Begrundelsen med, at det er for at beskytte dyrene, den holder ikke, da den måde aktionen blev grebet an på, i sig selv må siges at være særdeles ubehagelig.

Støttegruppen har svært ved at forstå flg.:

Der er blevet afgivet en erklæring om, at man vil normalisere forholdene inden d. 7. maj 2008. Man har formået at øremærke 200 af de 215 kreaturer.

Man har ønsket at få foretaget de nødvendige blodprøver og der er ført staldbog.

Fra støttegruppens side beder vi om udsættelse i 3 uger, for at sikre os, at vi har resultaterne fra blodprøverne og at alt er bragt i den formyndighederne korrekt stand, som loven foreskriver.

Hvis støttegruppen havde fået denne frist, ville forholdene have været normaliserede.

For os at se, er situationen den, at man først umuliggør Jørgen Christensens drift af ejendommen.

Når han så erklærer sig indforstået med at normalisere forholdene, beslaglægger man hans besætning.

Dette er efter støttegruppens opfattelse et alvorligt angreb på ejendomsrettens ukrænkelighed.

Dette skridt fra myndighedernes side oplever vi som problematisk og ikke korrekt, da der d. 6. maj 2008, foreligger et dokument udarbejdet af Jørgen Christensens advokat Steffen Olsen-Kludt, der viser, at fire navngivne personer har overtaget Jørgen Christensens dyr.

Ingen af disse personer er fradømt retten til at holde dyr, og der er fagfolk blandt de fire.

Væsentlig er det også at bemærke, at da politiet og fødevarestyrelsen ankommer til gården d. 7. maj 2008, bærer 200 af ejendommens 215 dyr øremærker. Der er mandag morgen d. 5. maj 2008, blevet afleveret en opdateret staldbog til myndighederne i Vojens. Det er kun et spørgsmål om tid, inden de mærkede dyrs sundhedsstatus foreligger.

Den omtalte staldbog, afviser fødevarestyrelsen, da Jan Mousing påpeger, at der er store mangler og at tyre er blevet til køer mm. Det undrer os, at han kan vide dette, da det kun kan bevises ved at sammenligne staldbogen på stedet med dyret øremærke. Det har han ikke gjort og han udtalelse må derfor betragtes som den rene gisning. Vi mangler dokumentation for denne påstand. Opgaven er udført af fagfolk med ekspertise indenfor øremærkning og kvægdrift.

Skatteydernes udgifter til denne aktion kunne have været sparet.

Dyrenes liv kunne have været sparet.

Jørgen Christensens bekymringer ville være sparet.

Men Fødevarestyrelsen og Landbrugsrådet ville have tabt ansigt.

Perspektiverne er så alvorlige og bør aldrig kunne gentage sig, at dette bør have konsekvenser for den ansvarlige veterinærdirektør.

Det er samtidig vigtigt for os at påpege, at han denne dag gik grinene rundt på Jørgen Christensens ejendom og fortalte, at han vandt over Jørgen.

Endvidere bør det også have konsekvenser for den ansvarlige fødevareminister og den ansvarlige justitsminister.

Det er tankevækkende, at der nogle dage forinden aktionen kunne læses i medierne, at der var politisk flertal for at udsætte aktionen, så støttegruppen fik mulighed for at normalisere forholdene.

På dette grundlag mener støttegruppen, at Jørgen Christensen er berettiget til at modtage erstatning for dette overgreb mod hans landbrug i Læborg. Der bør derfor rejses en erstatningssag.

Hertil kommer, at støttegruppen ønsker, at dette her indgreb mod ejendomsretten aldrig kan ske igen. Man har en forventning om, at det politiske flertal sikrer dette.

Endelig synes der også, at Peter Gemælke bør stilles til ansvar for hans rolle i denne sag.

I Danmark går hjortevildt frit omkring. 120.000 af dem skydes hvert år og lander på de danske middagsborde. På den måde er de med til at indgå i fødekæden.

Det betænkelige er, at alle klovdyr er potentielle smittebærere af sygdommen BVD.

Dette indebærer, at samtlige klovdyr i Danmark skal øremærkes og sygdomstjekkes, hvis der på nogen måde skal være belæg for udfaldet af sagen mod Jørgen Christensen.

Vi husker godt sagen med vildsvinene i de sønderjyske skove. Landmændene var så bange for sygdom, at myndigheder rykkede ud og aflivede dem.

Hvorfor kan vores hjortevildt gå frit omkring?

Risikoen for at et rådyr for forvilder sig ind på en mark og smitter en besætning, er da i den grad sandsynlig.

Enten frygter man sygdommen og så hedder det en total registrering ellers lader landbruget stå til på alle fronter?

Vi ser meget frem til at I, i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, ser alvorligt på denne sag, som vi har tænkt os at følge helt til dørs med hjælp fra Jørgens advokat.

På støttegruppens vegne

Den 10. maj 2008.

f/Verner Kristensen.

**Lotte Tønder
Mannehøj 23
6600 Vejen
61 601 600**